

PL

PL

PL

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 22.1.2008
KOM(2008) 7 wersja ostateczna

Wniosek

DECYZJA RADY

**upoważniająca Włochy do stosowania na określonych obszarach geograficznych
obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów
grzewczych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE**

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- Podstawa i cele wniosku

Opodatkowanie produktów energetycznych i energii elektrycznej we Wspólnocie jest regulowane dyrektywą Rady 2003/96/WE¹ (zwaną dalej "dyrektywą w sprawie opodatkowania energii" lub „dyrektywą”).

Zgodnie z art. 19 ust. 1 dyrektywy, w uzupełnieniu przepisów przewidzianych w szczególności w art. 5, 15 i 17, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde państwo członkowskie do wprowadzenia dalszych zwolnień lub obniżek podatku akcyzowego na podstawie szczególnych rozważań politycznych.

Celem niniejszego wniosku jest udzielenie Włochom zezwolenia na stosowanie na określonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych w celu częściowej kompensaty kosztów ogrzewania ponoszonych przez osoby mieszkające na tych obszarach geograficznych. Wysoki poziom kosztów ogrzewania na tych obszarach jest związany z bardzo ciężkimi warunkami klimatycznymi lub też spowodowany jest wyspiarską naturą tych stref wiążącą się z ograniczonymi możliwościami wyboru paliw oraz brakiem dostępu do naturalnych sieci gazowych.

- **Kontekst ogólny**

Pismem z dnia 17 października 2006 r. władze włoskie wystąpiły z wnioskiem o zezwolenie na stosowanie na określonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych w drodze rozszerzenia praktyki stosowanej w ramach odstępstwa przewidzianego w art. 18 ust. 1 dyrektywy w sprawie opodatkowania energii, w związku z pkt 8 tiret dziesiąte załącznika II do dyrektywy. Przepisy te upoważniały Włochy do stosowania do dnia 31 grudnia 2006 r. na niektórych obszarach obniżonych stawek podatku akcyzowego w odniesieniu do oleju opałowego i gazu płynnego używanych w celach grzewczych. Wniosek władz włoskich został złożony przed wygaśnięciem wymienionego powyżej odstępstwa. Władze włoskie dostarczyły dodatkowych informacji i wyjaśnień w dniach 5 grudnia 2006 r., 13 lutego 2007 r., 18 kwietnia 2007 r., 7 czerwca 2007 r., 27 sierpnia 2007 r., 1 października 2007 r. oraz 12 listopada 2007 r.

W celu poparcia wniosku o odstępstwo Włochy wskazują na różnorodność swojego terytorium cechującego się zmiennym klimatem i warunkami geograficznymi. W roku 1999 w ramach reformy swojego systemu podatkowego Włochy podniosły ogólny poziom podatków akcyzowych. W tym samym czasie, mając na uwadze szczególne cechy swojego terytorium, Włochy wprowadziły na niektórych obszarach swojego terytorium obniżone stawki opodatkowania gazu płynnego i oleju gazowego używanych w celach grzewczych, tak by uniknąć nadmiernych obciążeń niektórych konsumentów. Obecnie obniżka podatkowa wynosi

¹ Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej (Dz.U. L 283 z 31.10.2003 r., s. 51; dyrektywa ostatnio zmieniona dyrektywami 2004/74/WE i 2004/75/WE (Dz.U. L 157 z 30.4.2004, s. 87 i 100).

129,11 EUR za 1000 litrów w przypadku oleju gazowego (obniżając stosowaną stawkę podatkową do 274,10 EUR za 1000 litrów) i 159,07 EUR za 1000 kg gazu płynnego (obniżając stosowaną stawkę podatkową do 30,87 EUR za 1000 kg). Stosowane stawki podatkowe są ustalone na poziomie przewyższającym minimalny poziom opodatkowania przewidziany w dyrektywie.

Obniżka podatku obowiązuje na obszarach geograficznych spełniających następujące kryteria:

- Gminy znajdujące się w strefie F zgodnie z definicją podaną w dekreście prezydenckim nr 412 z 1993 r. Dekret ten dzieli terytorium Włoch na sześć stref klimatycznych (od A do F). Klasyfikacja bazuje na liczbie „stopniodni”, która dla każdego konwencjonalnego okresu grzewczego jest równa sumie różnic między optymalnym progim 20 C° a średnimi temperaturami dobowymi. Im wyższa jest liczba przypisana do danej gminy, tym niższa średnia temperatura zewnętrzna na tym obszarze podczas okresu grzewczego. Gminy znajdujące się w strefie klimatycznej F, są zdefiniowane jako gminy, na terenie których liczba „stopniodni”² przekracza 3000.
- Gminy, które zgodnie z definicją zawartą w dekreście prezydenckim nr 412 z 1993 r. znajdują się w strefie E, dopóki w danej gminie nie zostanie udostępniona naturalna sieć gazowa. Gminy znajdujące się w strefie klimatycznej E, zdefiniowane jako gminy, na terenie których liczba „stopniodni” kształtuje się w przedziale od 2100 do 3000.
- Gminy Sardynii i małych wysp, dopóki w danej gminie nie zostanie udostępniona naturalna sieć gazowa; Ta część systemu obejmuje wszystkie wyspy włoskie z wyjątkiem Sycylii.

Zdaniem władz włoskich, zróżnicowanie podatkowe i wybór obszarów kwalifikujących się do korzystania z obniżonych stawek opodatkowania opierają się na obiektywnych kryteriach. Celem jest zapewnienie geograficznej spójności z pozostałą częścią terytorium włoskiego, tj. zapewnienie ludności kwalifikujących się obszarów porównywalnej stopy życia, jaką ma pozostała część ludności Włoch, za pomocą zmniejszenia zbyt wysokich kosztów ogrzewania. We wszystkich przypadkach kwota obniżki podatkowej jest taka sama; Ma ona jedynie na celu częściowe zmniejszenie dodatkowych kosztów ogrzewania związanych z zimnym klimatem i/lub trudnościami w zaopatrzeniu w paliwo napotykanymi przez ludność zamieszkującą obszary kwalifikujące się.

Według władz włoskich, dla stref klimatycznych E i F, obniżka podatkowa jest równa średnio 11-12 % ceny oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych. Liczby te należy porównać ze średnimi kosztami ogrzewania: Jest to związane z warunkami klimatycznymi, przewyższającymi o 90 % średnią krajową w strefie klimatycznej E oraz o 170 % średnią krajową w strefie klimatycznej F.

Specyfika wysp polega na tym, że z powodu ich położenia geograficznego mają one ograniczone możliwości w zakresie dostawy paliwa, co w związku z dodatkowymi kosztami transportu pociąga za sobą wyższe ceny w porównaniu z kontynentalną częścią Włoch. Władze włoskie potwierdziły, że obniżka podatkowa nie powoduje nadmiernej kompensacji i

² Pozostałe strefy klimatyczne zostały zdefiniowane pod kątem liczby „stopniodni” w następujący sposób: Strefa A (poniżej 600), Strefa B (powyżej 600, lecz nie więcej niż 900), Strefa C (powyżej 900, lecz nie więcej niż 1400) i Strefa D (powyżej 1400, lecz nie więcej niż 2100).

nie sprowadza cen gazu płynnego oraz oleju gazowego poniżej poziomu cen na kontynencie. Zgodnie z próbą danych dostarczonych przez władze włoskie cena gazu płynnego po obniżce podatku jest wciąż od 2,5 EUR/hl do 4,5 EUR/hl wyższa na wyspach niż na kontynencie. Jeśli chodzi o olej gazowy różnica ta jest w niektórych przypadkach jeszcze większa; cena końcowa tego paliwa na wyspach potrafi być prawie dwa razy wyższa w porównaniu z ceną na kontynencie.

Ostatecznie zdaniem władz włoskich, jeśli w danej gminie zostałaby udostępniona naturalna sieć gazowa (co może się wydarzyć w gminach znajdujących się w strefie klimatycznej E i na niektórych wyspach), zmniejszyłoby to w istotnym stopniu dodatkowe koszty ponoszone na tych obszarach. W szczególności zwiększyłoby to możliwości wyboru pomiędzy paliwami dostępnymi dla konsumentów. W konsekwencji, władze włoskie nie przewidują obniżki podatkowej na terenie gmin należących do strefy klimatycznej E i innych wysp, gdzie naturalna sieć gazu zostanie udostępniona. W gminach należących do strefy klimatycznej F, położonych najczęściej w regionach górzystych, naturalne sieci gazowe nie rozwiną się na tyle, by objąć całość a nawet większość geograficznego obszaru tych gmin. Dlatego też dla wielu mieszkańców rozwój sieci nie poprawi różnorodności dostępnych paliw. W związku z tym kwalifikowalność danej gminy znajdującej się w strefie klimatycznej F nie będzie uwarunkowana brakiem istnienia naturalnych sieci gazowych.

Zastosowanie tych środków odpowiada rocznej kwocie budżetowej około 62 milionów EUR. Liczba mieszkańców kwalifikujących się do pomocy wynosi 4,4 milionów mieszkańców. Obniżka podatkowa jest udzielana w postaci obniżki ceny w momencie zakupu produktów energetycznych przez beneficjenta (beneficjenci zamieszkują na obszarach kwalifikujących się).

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Dyrektywa Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej.

- **Spójność z pozostałymi obszarami polityki i celami Unii**

Każdy wniosek o odstępstwo na mocy art. 19 dyrektywy w sprawie opodatkowania energii musi zostać zbadany przez Komisję z uwzględnieniem prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego, konieczności zapewnienia uczciwej konkurencji oraz polityki wspólnotowej w dziedzinach zdrowia, ochrony środowiska, energii i transportu.

Zastosowanie standardowego krajowego poziomu opodatkowania gazu płynnego i olejów gazowych używanych do celów grzewczych pociągnęłoby za sobą, w przypadku regionów geograficznych objętych wnioskiem, nadmierne koszty ogrzewania w porównaniu z resztą włoskiego terytorium. Jest to związane z warunkami klimatycznymi lub wyspiarskim charakterem wymienionych obszarów, połączonym z brakiem dostępu do naturalnych sieci gazowych stanowiących alternatywne źródło energii dla ogrzewania.

Obniżona stawka opodatkowania uwzględnia ten szczególny stan rzeczy, w tym względzie, że częściowo zmniejsza dodatkowe koszty ogrzewania ponoszone przez te obszary geograficzne w porównaniu z resztą terytorium Włoch.

Zdaniem władz włoskich, obniżka kształtuje się we wszystkich przypadkach poniżej poziomu tych dodatkowych kosztów. Równocześnie pozostałe poziomy opodatkowania są wciąż wyższe od minimalnych poziomów Wspólnoty przewidzianych w dyrektywie w sprawie opodatkowania energii, zarówno dla oleju gazowego, jak i gazu płynnego.

Można zatem uznać, że obniżka podatkowa jest zgodna z celem zachęty podatkowej do większej efektywności oraz z innymi aspektami polityki energetycznej. Środek nie został uznany za niezgodny z odpowiednimi politykami Wspólnoty dotyczącymi środowiska i energii.

Ponadto środek jest do przyjęcia z punktu widzenia prawidłowego funkcjonowania rynku wewnętrznego oraz potrzeby zapewnienia uczciwej konkurencji. Ogranicza się on do częściowej kompensacji dodatkowych kosztów ogrzewania związanych z obiektywnymi warunkami istniejącymi na obszarach, których dotyczy wniosek. Obniżka podatkowa nie sumuje się z żadną inną obniżką podatku i nie stosuje się w przypadku jakiegokolwiek innego zastosowania materiałów grzewczych niż ogrzewanie pomieszczeń.

Według władz włoskich, kwota korzyści podatkowych dla podmiotów gospodarczych jest w każdym poszczególnym przypadku objęta rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1998/2006 z dnia 15 grudnia 2006 r. w sprawie stosowania art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy de minimis³. Tym niemniej, Komisja zostanie poinformowana w przypadku gdy zyski przedsiębiorstwa przekroczą limity określone w powyższym rozporządzeniu zgodnie z rozporządzeniem (WE) 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającym szczegółowe zasady stosowania art. 93 Traktatu WE⁴. Artykuł 19 ust. 2 dyrektywy w sprawie opodatkowania energii stanowi, że środki przyjęte na jego podstawie muszą być ograniczone w czasie i wyznacza maksymalny okres ich obowiązywania wynoszący sześć lat, z możliwością przedłużenia. Na obecnym etapie właściwe wydaje się udzielanie pozwolenia na okres sześciu lat.

Należy zapewnić, by Włochy mogły stosować specjalne obniżki, do których odnosi się niniejszy wniosek z zachowaniem ciągłości w stosunku do przepisów stosowanych przed dniem 1 stycznia 2007 r. na podstawie odstępstwa określonego w art. 18 dyrektywy w związku z jej załącznikiem II. Należy zatem udzielić wnioskowanego pozwolenia z mocą od tej daty.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA SKUTKÓW

• Konsultacje z zainteresowanymi stronami

Niniejszy wniosek dotyczy jedynie Włoch.

• Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

• Ocena skutków

³ Dz.U. L 379 z 28.12.2006, s. 5.

⁴ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, s. 1.

Niniejszy wniosek dotyczy pozwolenia dla osobnego państwa członkowskiego na jego własną prośbę.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Krótki opis proponowanych działań

Wniosek ma na celu przyznanie Włochom pozwolenia na stosowanie odstępstwa od przepisów ogólnych dyrektywy Rady 2003/96/WE w celu stosowania na niektórych obszarach geograficznych charakteryzujących się wysokimi kosztami ogrzewania obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 19 dyrektywy Rady 2003/96/WE.

- **Zasada pomocniczości**

Kwestia opodatkowania pośredniego objęta art. 93 Traktatu WE nie wchodzi sama w sobie w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty, zgodnie z ich definicją zawartą w art. 5 Traktatu WE.

Tym niemniej wykonywanie przez państwa członkowskie ich obecnych kompetencji w tej dziedzinie jest ściśle określone i ograniczone przez istniejące prawo wspólnotowe. Zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE jedynie Rada jest upoważniona do tego, by udzielić państwu członkowskiemu pozwolenia na wprowadzenie dalszych zwolnień lub obniżek, tak jak przewiduje ten przepis. Państwa członkowskie nie mogą zastępować w tym zakresie Rady.

Wniosek spełnia zatem wymogi zasady pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek spełnia wymogi zasady proporcjonalności. Obniżka podatkowa nie przekracza dodatkowo poniesionych kosztów.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: Decyzja Rady

Artykuł 19 dyrektywy 2003/96 ustanawia przepisy jedynie dla tego typu środków.

4) WPLYW NA BUDŻET

Proponowany środek nie pociąga ze sobą obciążenia finansowego ani administracyjnego dla Wspólnoty. Wniosek nie ma zatem wpływu finansowego na budżet Wspólnoty.

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Włochy do stosowania na określonych obszarach geograficznych obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2003/96/WE z dnia 27 października 2003 r. w sprawie restrukturyzacji wspólnotowych przepisów ramowych dotyczących opodatkowania produktów energetycznych i energii elektrycznej⁵, w szczególności jej art. 19 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 18 ust 1 dyrektywy 2003/96/WE w związku z jej załącznikiem II, Włochy zostały upoważnione do stosowania w niektórych „szczególnie upośledzonych obszarach” obniżonych stawek podatku akcyzowego na oleje krajowe oraz gaz płynny używane w celach grzewczych. Odstępstwo to stosuje się do dnia 31 grudnia 2006 r.
- (2) Pismem z dnia 17 października 2006 r. władze włoskie wystąpiły z wnioskiem o pozwolenie, zgodnie z art. 19 dyrektywy 2003/96/WE, na stosowanie obniżonej stawki opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych na tych samych obszarach geograficznych. Po dniu 31 grudnia 2006 r. Włochy chciałyby kontynuować krajową praktykę prowadzoną zgodnie z wyżej wymienionym odstępstwem. Wniosek o aktualne zezwolenie na odstępstwo obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.
- (3) Włochy, których klimat i warunki geograficzne są bardzo zmienne, mają niezwykle zróżnicowane terytorium. W roku 1999 w ramach reformy swojego systemu podatkowego Włochy podniosły ogólny poziom podatków akcyzowych. W tym samym czasie, mając na uwadze szczególne cechy swojego terytorium, Włochy wprowadziły obniżone stawki opodatkowania na gaz płynny i olej gazowy w celu częściowej kompensacji zbyt wysokich kosztów ogrzewania ponoszonych przez mieszkańców niektórych obszarów geograficznych.

⁵ Dz.U. L 283 z 31.10.2003, s. 51.

- (4) Zróznicowanie podatkowe ma na celu zapewnienie ludności kwalifikujących się obszarów stopy życiowej porównywalnej ze stopą życiową reszty ludności Włoch, za pomocą zmniejszenia zbyt wysokich kosztów ogrzewania. W celu zidentyfikowania obszarów kwalifikujących się do przyznania obniżki, Włochy opierają się na obiektywnych kryteriach, dotyczących warunków klimatycznych na danych obszarach, jak również dostępu do naturalnych sieci gazowych. To ostatnie kryterium odzwierciedla stopień możliwości wyboru między paliwami, dostępnymi dla ludności danego regionu.
- (5) Obniżka podatku obowiązuje na obszarach geograficznych (gminach) spełniających następujące, alternatywne kryteria: (i) gminy znajdujące się w strefie F, zgodnie z definicją podaną w dekrety prezydenckim nr 412 z 1993 r.⁶, czyli gminy na terenie, których liczba „stopniodni” przewyższa 3000, (ii) gminy znajdujące się w strefie E, zgodnie z definicją podaną w dekrety prezydenckim nr 412 z 1993 r., czyli gminy na terenie, których liczba „stopniodni” kształtuje się w przedziale od 2100 do 3000⁷. (iii) Sardynia oraz małe wyspy; system ten obejmuje wszystkie wyspy włoskie z wyjątkiem Sycylii. W związku z tym, że rozwój naturalnych sieci gazowych zmniejszyłyby w istotny sposób dodatkowe koszty ogrzewania, a w szczególności zwiększyłyby możliwość wyboru pomiędzy paliwami dostępnymi dla konsumentów, obniżka nie będzie już stosowana w gminach należących do drugiego i trzeciego z wymienionych obszarów, gdy w gminach tych ukończona zostanie naturalna sieć gazowa.
- (6) Wspólną cechą tych gmin jest fakt, że ponoszą one dodatkowe koszty związane z ogrzewaniem w porównaniu z resztą Włoch. Dla stref klimatycznych E i F obniżka podatku jest równa średnio 11-12 % ceny oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych. W związku z warunkami klimatycznymi średnie koszty ogrzewania są wyższe o 90 % niż średnia krajowa w strefie klimatycznej E oraz o 170 % niż średnia krajowa w strefie klimatycznej F. W przypadku wysp, w porównaniu z Włochami kontynentalnymi, dodatkowe koszty ogrzewania są związane ze szczególnymi cechami geograficznymi wysp, ograniczoną dostawą paliw i dodatkowymi kosztami transportu, a w konsekwencji wyższymi cenami paliw w porównaniu z Włochami kontynentalnymi.
- (7) We wszystkich przypadkach obniżka podatku pozostaje poniżej poziomu dodatkowych kosztów ogrzewania ponoszonych przez ludność danego obszaru, dzięki czemu nadmierna kompensacja nie ma miejsca w danym przypadku. Władze włoskie oświadczyły w szczególności, że obniżka podatkowa nie przewyższa dodatkowych kosztów ponoszonych w strefach E i F w związku z zimnym klimatem; ponadto władze włoskie stwierdziły, że w przypadku wysp obniżka podatku nie pociąga za sobą obniżki cen paliw objętych wnioskiem poniżej ceny tego samego paliwa na kontynencie.

⁶ Dekret ten dzieli terytorium Włoch na sześć stref klimatycznych (od A do F). Klasyfikacja bazuje na liczbie „stopniodni”, która dla każdego konwencjonalnego okresu grzewczego jest równa sumie różnic między optymalnym progiem 20 °C a średnimi temperaturami dobowymi. Im wyższa jest liczba przypisana do danej gminy, tym niższa średnia temperatura zewnętrzna na tym obszarze podczas okresu grzewczego.

⁷ Pozostałe strefy klimatyczne zostały zdefiniowane pod kątem liczby „stopniodni” w następujący sposób: Strefa A (poniżej 600), Strefa B (powyżej 600, lecz nie więcej niż 900), Strefa C (powyżej 900, lecz nie więcej niż 1400) i Strefa D (powyżej 1400, lecz nie więcej niż 2100).

- (8) Zarówno w przypadku oleju gazowego jak i gazu płynnego, obniżona stawka opodatkowania pozostaje wyższa niż minimalne poziomy Wspólnoty przewidziane w dyrektywie 2003/96/WE.
- (9) Środek ma zastosowanie jedynie do ogrzewania pomieszczeń (zarówno osób prywatnych jak i podmiotów gospodarczych); nie ma on zastosowania w przypadku innych form zastosowania gospodarczego wyżej wymienionych produktów.
- (10) Uznano, że środek nie narusza zasad konkurencji ani nie ogranicza funkcjonowania rynku wewnętrznego; ponadto nie został on uznany za niezgodny z polityką wspólnotową w dziedzinach ochrony środowiska, energii i transportu.
- (11) Zgodnie z art. 19 ust. 2 dyrektywy 2003/96/WE, należy zatem przyznać Włochom pozwolenie do stosowania obniżonej stawki opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych na niektórych obszarach geograficznych do dnia 31 grudnia 2012 r., zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.
- (12) Należy zapewnić, by Włochy mogły stosować specjalne obniżki, do których odnosi się niniejsza decyzja z zachowaniem ciągłości w stosunku do przepisów stosowanych przed dniem 1 stycznia 2007 r. na podstawie art. 18 dyrektywy 2003/96/WE w związku z jej załącznikiem II. Należy zatem udzielić wnioskowanego pozwolenia z mocą od dnia 1 stycznia 2007 r.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się Włochy do stosowania obniżonych stawek opodatkowania oleju gazowego i gazu płynnego używanych do celów grzewczych na niektórych obszarach geograficznych charakteryzujących się wysokim poziomem kosztów ogrzewania, zgodnie z załącznikiem do niniejszej decyzji.

W celu uniknięcia nadmiernej kompensacji, obniżka nie może wykroczyć poza dodatkowe koszty ogrzewania ponoszone na danych obszarach.

Obniżona stawka jest zgodna z wymogami dyrektywy Rady 2003/96/WE, w szczególności z minimalnymi poziomami stawek określonymi w jej art. 9.

Artykuł 2

Zużycie w gminach znajdujących się na obszarach wymienionych w punkcie 2 i 3 załącznika do niniejszej decyzji będzie kwalifikować się do obniżki tak długo, jak dane gminy nie będą posiadać naturalnych sieci gazowych.

Artykuł 3

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2007 r. do dnia 31 grudnia 2012 r.

Artykuł 4

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli dnia [...]

*W imieniu Rady
Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK

Ogólny przegląd obszarów geograficznych, których dotyczy niniejsza decyzja

- (1) Gminy znajdujące się w strefie F zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z dnia 26 sierpnia 1993 r.
- (2) Gminy znajdujące się w strefie E zgodnie z dekretem prezydenckim nr 412 z dnia 26 sierpnia 1993 r.
- (3) Gminy Sardynii i małych wysp⁸.

⁸ Punkt trzeci odnosi się do wszystkich wysp włoskich z wyjątkiem Sycylii.